

Selwana Szółek

Wiosna i krasnoludki

Niedaleko za mym oknem
jest ogródek – nie malutki.
Tam w mchu starym pod drzewami
zamieszkują krasnoludki.

Całą zimę smacznie chrapią,
całą zimę smacznie śpią.
I o wiosnie cudnej, pięknej
całą zimę sobie śnią.

Lecz, gdy przyjdą długie dni
i gdy już stopnieją śniegi,
by powiedzieć o tym mi
szybkie urządzają biegi...

„Już ją słysząc, hen, na niebie!
Halo! Słyszysz? Idzie Wiosna!
Popatrz w górę i posłuchaj...
To skowronka pieśń radosna!”

Potem wyciągają grabki
I motyczki, i nasiona...
Kopią, grabią i śpiewają:
„Wiosno! Wiosno! Hej, zielona!

Wiosno nasza ukochana!
Z ciepłych krajów powróciłaś
wraz z bocianem i jaskółką,
w kwiaty ziemię przystroiłaś!

Tu stokrotka, tam pierwiosnek,
tu krokusy rosną sobie.
Tam tulipan, tu forsycja -
Za to dziękuję tobie!

Hej, Wiosenko ukochana!
Hej, Wiosenko miła, cudna!”
Tak śpiewają krasnoludki,
choć praca ich jest trudna.

Gdy już skończą, to odpoczną -
kroplę rosy z kwiatków spiją.
I ułożą się wygodnie -
młodym listkiem się przykryją.

Jutro znowu zaczną z rana
siać i grabić swe rabatki,
aż ich grządki będą śliczne,
aż wyrosną na nich kwiatki.

Wtedy w każdym takim kwiatku
odpoczywać będą sobie.
Piękne bajki i bajeczki
mogą opowiedzieć Tobie.

